

פרשת וישלח

הקשר בין פרשתנו לבין ההפטרה בספר עובדיה (א' א'-כ"א): "חֲזֹן עֲבָדְיָה כֹהֵן אָמַר ה' לְאָדָם שְׁמוּעָה שְׁמַעְנוּ מֵאֵת ה' וְצִיר בְּגוֹיִם שֶׁלַח קוֹמּוֹ וְנִקְמָה עָלָיָה לְמִלְחָמָה" (א').

ספר עובדיה הוא הקטן ביותר בספרי הנבואה. הוא כולל רק פרק אחד ובו 21 פסוקים. הפרק שהוא ההפטרה כולה, דן בחטא אדום כלפי ישראל ובעונשו באחרית הימים. בפרשתנו, מדובר על פגישתם המפוייסת של יעקב ועשו לאחר שנות פירוד ארוכות. בהפטרה עומדים זה מול זה צאצאיהם של שני האחים כשני עמים העוינים זה לזה – ישראל מול אדום.

(רעיון מתוך הספר "חזון המקרא", הרב יששכר יעקובסון)

פרשת שבוע: רום חביביאן לימוד נשים (נחמה ליבוביץ'): 11:20-12:00 (במועדון)

שבת פרשת וישלח		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין / טלית	05:42←05:38
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:08←09:04
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30		מנחה וערבית	16:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:41←16:38
צאת השבת	17:15	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלו

נקודת האפנה – אפריחה להתמודדות

"וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלֹת הַשָּׁחַר.. וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ כִּי אִם בְּרַכְתִּי.." (בראשית ל"ב כ"ד–כ"ו)

יעקב מעביר במהלך הלילה את משפחתו בנחל, בזה אחר זה, ולבסוף נותר לבדו. לפתע, עומד מולו 'איש מלאך' שנאבק עמו ומעכב אותו בדרכו. הם נאבקים ללא הכרעה עד הבוקר ובפועל, התהפכו היוצרות - יעקב הוא זה שמעכב את המלאך.. המלאך נכנע ליעקב ומבקש ממנו להשתחרר. בתמורה לכך, יעקב מבקש את ברכתו. המלאך מעניק לו ברכה ואף בונס מיוחד - שינוי השם: **"וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱ-לֹהִים וְעַם אַנְשִׁים וְתוֹכַל.. וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם"** (כ"ח).

נשאלת השאלה: מה גורם ליעקב לשים מבטחו באיש שזה עתה ניסה להרע לו, ואף לבקש ממנו ברכה? ומה גורם לאיש המלאך לצאת מגדרו ולהכפיל את התמורה?

נסקור את תולדותיו של יעקב וננסה להבין עד כמה הוא מעז לעמוד על דעתו ולהיאבק על שלו: בלידתו, הוא **נמשך** אחר אחיו: "וידו אוחזת בעקב עשיו.." (כ"ה כ"ו). בילדותו, הוא **מתכנס בתוך עצמו** באוהל: "...איש תם יושב אוהלים" (כ"ז).

בנערותו, הוא קונה את הבכורה מעשיו ביושר ובשבועה: "...וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב" (ל"ג), אבל בפועל הוא בוחר להצניע את העסקה **ואינו מעז** לחשוף אותה בפני הוריו ולעמוד על שלו בזמן אמת - זמן קבלת הברכה. תחת זאת הוא בוחר **לרצות את אמו** ולפעול בעורמה מול אביו למרות חששותיו: "אולי ימשני אבי... והבאתי עלי קללה ולא ברכה" (י"ב). לאחר מכן הוא **ממשיך ומתפתל** מול יצחק בעניין הבכורה: "...אנכי עשיו בכרך..." (י"ט) ומאפשר בכך לאחיו לעוות את העובדות: "את בכרתי לקח והנה עתה לקח את ברכתי" (ל"ו).

יעקב היה יכול פשוט לעמוד על שלו, להודיע שקנה את הבכורה, ובכך תמה התסבוכת! אבל הוא בחר לסגת.

בבחרותו, יעקב **סופג** מצד לבן הונאה אחר הונאה - מהחלפת הכלות ועד החלפת המשכורות, ורק לאחר שהוא נתפס כשנאלץ לברוח מחיים ללא עתיד, הוא מטיח בחותנו: "...מה פשעי ומה חטאתי כי דלקת אחריי?" (ל"א, ל"ו). מדוע לא נאם את נאומו 'חוצב הלהבות' עוד כשהיה בבית חותנו? מדוע **ברח מעימות** למרות היותו צודק?

בפרשתנו יעקב נערך **לרצות** את עשיו במתנות וברכוש רב כדי להגן על משפחתו מפניו ומגיע ל"מעבר יבק" שם הם חוצים את הנחל בלילה. נחל יבוק מהווה נקודת מפנה אצל יעקב. בנקודה זו הוא נאלץ להפעיל כוח מול יריבו ולהיאבק על שלו בכל מחיר - להיות או לחדול. לא עוד מלאכים המרחפים בחלום, אלא 'מלאך ארצי' גס ולא מנומס שמחבר אותו היטב למציאות המשתנה.

יעקב מבין שהאיש 'הרע' לכאורה שעומד בדרכו בשעה שהוא מותש, הוא בעצם **המורה הטוב ביותר שלו** לקראת מבחן חייו - המפגש המסוכן עם עשיו, ולכן, דווקא ממנו הוא מבקש ברכה. המורה שלו מעניק לו אמנם ברכה כפי שביקש, אבל זה לא מספיק, הוא צריך להוסיף גם תזכורת שתלווה אותו ואת בניו לנצח - שם חדש.

מהרגע שבו יעקב **נכון להיאבק בכל כוחו על צדקתו**, הוא זוכה לשמו החדש "ישראל" - שם המבטא מנהיגות והתמודדות מתוך העצמה שתידרש לו ולבניו בעתיד.

יורם ק'מלאן

שלום חברי קהילת סעד, רצינו להודות לכם על האירוח החם והאוהב.

השבת בקיבוץ שלכם הייתה חוויה מדהימה. מאוד נהנינו לחוות את חיי הקהילה שלכם ואיך שאתם חיים בקהילה עם עקרונות של ערבות הדדית והכנסת אורחים.

תודה שאפשרתם לנו לחוות את השבת ואת הדת בדרך אחרת ממה שאנחנו רגילים. פגשנו משפחות מדהימות, ודיברנו על היהדות מכיוונים שונים.

תודה, מקרב לב,

חניכי מכינת תלפ - הלוחות חולון

הלחנה למפגש אופטימי ואצ"ט

לאהוב את החיים אפילו קצת יותר..

- עם יעל דהרי -

"מתנדבת בעמותת אחת מתשע" המשתפת באומץ בסיפור מעורר השראה

עם סרטן השד, ובתובנות המשמעותיות בעקבותיו.

יום שלישי, י"ט בכסלו, 17.12.19, בשעה 20.30 במועדון לחבר.

יעל דהרי: "הסיפור המשפחתי שלי גרם לי 'לבחור בחיים' בדרך ההתמודדות שלי.

אנחנו שלושה דורות של נשים חדורות אמונה".

נשמח לראותכם, נשים וגברים.

1. תרבות ואנהלת קר"ע

גילוי מוקדם מציל חיים!

אחת מתשע

כל מה שמוגד לסרטן השד, נוגע לנו.

♀ ♀ ♀ ♀ ♀ ♀ ♀

הסיפור שמאחורי התאונה

תמונות אלו שצולמו בסעד והועברו אלינו על ידי ישראל זיסק (ממשואות יצחק) בוגר חברת הנוער בסעד.

מי יידע לזהות את המופיעים בתמונות ואת הסיפור שמאחוריהן?

תשובות יש להעביר למייל עלים: alim@saad.org.il

הודעה מהשרברבות

בתודה - יואל צברון

הכר את החסר, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברתנו - עדינה גרינפלד

מתי והיכן נולדת? נולדתי בכ' בסיוון תשי"ב 13/6/1952, בבית החולים לילדות בכפר סבא.

ספרי על המקום בו נולדת ועל האווירה - גדלתי ברמת גן למשפחה קטנה, אבא אמא ואח שמבוגר ממני ב 5 שנים. ביתנו היה ברחוב "בית חורון" שהוא מובלעת קטנה היוצאת מרחוב ביאליק. גרנו בקומת הקרקע עם חצר משותפת ל 4 בניינים שהדיירים בהם היו ברובם בני מעמד "הצווארון הכחול". בשכונה היה גם בית חרושת לקרח ואנו, ילדי השכונה, הלכנו בקיץ הלוהט להצטנן בבית החרושת. מיותר לציין שמזגנים היו אז מדע בדיוני. נהנינו מחיי שכונה פעילים – השכונה של פעם.. אבי היה חייט עצמאי. החנות של הוריי היתה ברחוב אלנבי בתל אביב ואימי ניהלה את העסק.

יש לך זיכרון ילדות משמעותי? - אני זוכרת היטב אירוע שקרה כשהייתי בכתה א' ולמדתי בית ספר "אושא" ברמת גן. הייתי ילדה עצמאית מאוד בת להורים מבוגרים שורדי שואה. כבר בגיל כל כך צעיר מטלות הבית היו חלק מהתפקידים שלי כשאמי ואבי עבדו קשה מאוד כדי להתפרנס. כל יום כשחזרתי כמובן לבד מבית הספר המטלות שלי היו לאוורר את המצעים על החלון של חדרי השינה לטאטא את הבית ולהדיח את הכלים שהיו בכיור.. הייתי קטנה, תרתי משמע, ודודי שעבד במפעל לכיסאות הכין לי "שטוקלה קטן" שרפרף קטן עשוי מעץ שעליו הייתי עומדת ומדיחה את הכלים. יום אחד, חזרתי מבית הספר ובפינת הרחובות ביאליק ורח' קטן שאני לא יודעת את שמו, ובעוד אני עומדת ומחכה לחצות את הכביש הגיעה משאית שפנתה ימינה לרחוב הקטן ועם הגלגל האחורי פגעה בי. הסנטר שלי נפתח ודם רב זרם.. מאחוריי בפינת אותו רחוב היה ביתו קטן של החלבן שלנו עם שתי בנותיו שהכירו אותי ומיד לקחו אותי לקבל טיפול רפואי. כל הדרך לבית החולים הבכי שלי לא היה על מה שקרה לי ועל כך שכואב לי, אלא, שאמא ואבא ישובו הביתה מהעבודה ויראו שהמצעים לא מאווררים וכשיכנסו הביתה הבית לא יהיה נקי ומטוקטק, וזה יביא אותם לדאגה רבה. וזה לא אפשרי כי הם סבלו מספיק בחייהם הקודמים.

איך הגעת לסעד ומתי? הגענו לסעד בעקבות שתי בנותינו ומשפוחיהם בשנת 2009, שהחליטו שסעד זה המקום הטוב ביותר בשבילם. יוסי ואני התגוררנו באותה תקופה בסינן, וכשבאנו בחגים לקיבוץ התאהבנו בקיבוץ. ומאז ולתמיד כאן הבית!

מה התחביבים שלך? רשמית אני פנסיונרית אבל עסוקה ועובדת במלוא המרץ, ובעז"ה כשאצא לפנסיה אני בטוח ארצה ללמוד לנגן על גיטרה (חלום ילדות) ולצייר.

מה גורם לך נחת? כשכל ארבעת ילדינו, בני זוגם וכל הצאצאים מתכנסים בשמחות ו/או בשבתות. לראות את מערכות היחסים החמים ביניהם, הקשר הנעים והמפרגן השירה המשותפת.. הלב מתמלא בשמחה ואהבה רבה!

מה המוטו שלך בחיים? כל קושי או התמודדות בחיים, מביאה את האדם למקום מחוזק יותר ומחכים יותר..

למה את הכי מתגעגעת? ל"איי"י" (העוזרת) שלי בסינן, שידעה לעשות את כל מטלות הבית כולל קניות וטיפול בגינה תמורת 300 ש"ח לחודש!

איך את רואה את סעד בעתיד ואותך בסעד? אני מקווה מאוד שהקהילה המקסימה שבה אנחנו חיים היום תתפתח ותשכיל לקרוא את הקידמה ולצעוד צעד אחד לפי כולם. התפילה שלי היא, שיקום מישהו מספיק יצירתי עם רעיונות לפתרון בטוחני ולשקט במדינה היפה והקטנה שלנו.

ריאיון: יורם קימלמן

בעקבות ערב ההסברה

כאשר הכנו את ערב ההסברה שנערך בשבוע שעבר, חשבנו רבות על אופן ההצגה הנכון לערב שכזה. מטבע הדברים, חלק גדול מהציבור לא בקי במספרים ויותר מכך לא בקי במונחים הכלכליים שנלווים דרך קבע לדוחות שכאלו. ניסינו, כמיטב הבנתנו, להמעיט במונחים כאלו ולהרבות דווקא בהצגה גרפית והסבר מילולי בהיר ופשוט. קדמו לערב זה ישיבות רבות והכנות דקדקניות. לא מתוך רצון לעכב את המידע, או את שיתופו לציבור, אלא מתוך רצון לבוא עם מידע שלם ובדוק, המראה מחד, את האתגר בו אנו נמצאים ומנגד, מראה ומתווה גם את הדרך לשנים הבאות.

למרות האמור לעיל ומכיוון שקהילת קודש סעד מתאפיינת במגוון רחב של גילאים, בעלי מנעד רחב של השכלה כלכלית, ייתכן ועדיין ישנן שאלות או תהיות שונות פתוחות וייתכן וישנן עדיין נקודות הדורשות מענה ואתייחס לכך בהמשך. אנחנו מתמודדים עם מצב כלכלי מאתגר. הסיבות אליו ברורות ואין כוונה להמשיך ולחפור בהן. אין בכך תוחלת. אני יוצא מנקודת הנחה וידיעה ברורה, שכל מי שעסק בקבלת החלטות בסעד, בהנהלות השונות, פעל בחרדת קודש ציבורית, ערך את כל הבדיקות הנדרשות, המקצועיות והכלכליות ובחן את הסיכונים. בסוף, לאחר כל מסכת הדיונים והבדיקות, הכריעו ההנהלות השונות בדבר ההחלטה שהתקבלה. התהליך היה תהליך נכון, ארוך, מקצועי ויסודי. התוצאה, לצערנו, לא עומדת בציפיות. ומכאן לעיקר. מה ואיך עושים נכון, במבט קדימה, מתוך למידה של התקלות מהעבר.

התוכנית ה-5 שנתית שהוצגה בערב ההסברה, היא תוכנית. אין לי את היכולת להתחייב ב-100% שהתוכנית אכן תתממש. יש לקחת בחשבון שיקרו עוד תקלות בדרך. לכן שמנו בבסיס התוכנית הנחות מחמירות. בתקופה הקרובה, יחד עם העבודה השוטפת ניכנס למספר מהלכים משמעותיים שיהדקו את הבקרה, יאפשרו קבלת החלטות בזמנים קצרים יותר וכך נוכל להגיב בצורה מהירה יותר למתרחש לטוב או לרע.

נוהל רכש: בכוונתנו למסד נוהל רכש מסודר, במסגרתו יוגדרו נהלי הרכש, יוגדר למי הסמכות לאשר רכש בכל סכום, מה התהליך שנדרש לעשות, כמה הצעות מחיר יש לגבש ומי מוסמך לאשר. כוונת הנוהל היא להדק את הבקרה ולהביא להתייעלות מתוך חתירה למטרה של רכש מרכזי בעתיד.

בקרה תקציבית חודשית: החל מתחילת השנה הקרובה נחל בבקרה תקציבית חודשית על כל אחד מענפי המשק. אין הכוונה שעד כה לא היו דוחות ונתונים. הכוונה לבצע, לחדד ולמקד את הבקרה אל מול דו"ח רווח והפסד חודשי ברמת אמינות גבוהה ואל מול התוכנית. בקרה בה נבחן ככל הניתן את המדדים החודשיים והמצטברים. בקרה שתעזור בקבלת החלטות במקרה של סטייה בלתי מתוכננת מהתקציב.

מימון: אנו עוסקים בצורה אקטיבית בשינוי מבנה החוב של סעד ולצורך כך אנחנו בוחנים את האפשרויות השונות מול הגורמים המממנים השונים: משקי הנגב, בנקים, הקיבוץ הדתי ועוד. גם בסעיף זה מדובר בפרטים רבים ומגוונים ואני מאמין שבעבודה נכונה נגיע לבשורה גם בתחום זה.

ניהול דוור המשך: נדמה לי כי העיסוק בתחום זה הינו חשוב, אולי החשוב מכולם. לא בכדי הוא נמצא ברשימת חמשת המהלכים הראשונים. אני סבור שהקרקע מוכנה לכך. קלטנו במהלך השנים האחרונות משפחות רבות.

שילוב נכון בתוך הפעילות, יביא למעורבות גדלה והולכת. לא תמיד יש לקדש את הניהול מבפנים, כלומר, מתוך הקיבוץ. לדעתי זהו ערך שצריך לשאוף אליו וכבר התבטאתי בנושא בעבר. ייתכן ונכון להרחיב את האמירה ולהגדיר את הערך כפיתוח הניהול מתוך הענפים. כלומר הכשרת האנשים הנכונים בתוך הענפים והפעילויות כך שיצברו ניסיון ויהיו מוכנים כמספרי 2 או 3 לצורך כניסה לניהול בזמן הנכון והמתאים.

שיקוף ושיתוף: המשק שייד לנו - חברי הקיבוץ, הנהלות הקיבוץ קיבלו את המנדט לעשות כל שביכולתם לטובת הקיבוץ כל אחד בתחומו. רצון הציבור לדעת הוא ברור ומבורך. ולכן, בנוסף לדיווחים מעת לעת בעלון, הצגת הדוחות השנתיים והחצי שנתיים והצגת תוכנית העבודה השנתית ומתוך מחשבה נוספת בנושא ובהמשך לתובנה שכתבתי בפתח דבריי, בכוונתנו לגבש פורום שנקרא לו "פורום שולחן פתוח". הכוונה לפגישות בפורום מצומצם, (10 עד 15 אנשים בכל פגישה בתיאום מראש). במסגרת הפורום, תינתן סקירה כלכלית קצרה ותינתן האפשרות לשאול כל שאלה, למידע או להבהרה.

כך, כל המעוניין להרחיב את ידיעותיו בנושאים הקשורים במשק, לשמוע וגם להשמיע בצורה ישירה ונינוחה, יוכל לעשות זאת בפורום זה. כאמור, הכוונה לקבוצות קטנות שיאפשרו שיח פתוח בנושא. הפגישה הראשונה תערך במחצית חודש ינואר ועל מועד מדויק - תצא הודעה.

התהליך אותו אנו עוברים הוא תהליך מבורך. אנחנו לוקחים מצב מאתגר נתון, ועושים כל מאמץ לשנותו ולהפיק ממנו את המיטב – לעשות מהלימון לימונדה ולחתור להצלחה – לניצחון. הדרך יכולה להיות "קצרה וקשה או קשה וארוכה" רוצה לומר, קשה זה יהיה ולכן עדיף שיהיה ממוקד, תכליתי וקצר.

ברוח אירועי שבת הארגון שחווינו בשבת שעברה, אסיים בברכת חברים לתורה ועבודה – **בעזרת ה' נעשה ונצליח.**

שבת שלום

כרמל האפרין

א'ספה (עובדת חדר האוכל) **אלדוד** (עובד הגזר) **כהן**

מלל טוב כפול להולדת:

הנכד אורי בן לאליה וליי

הנכדה בת לאורית ואס'ר

איחולים למחות ולנחת-קהילת סעד

אסת'יו קסלר

ברכות לראל איוסק לז"ל

אלה, הזלח וצעה חייל!

לוות חומ"ע וקהילת סעד

לזכרי וצפר שלומי, להדסה וחנן אולן ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנכד-נין, בן לשלומית וצידן קייפור

איחולים למחות ולנחת!

ברכות לרותי וחנן פינקלשטיין לראל האיצו למצוות של הנכד

אורי - דוד , בנס של שלומית וחאי ברק

איחולים למחות ולנחת!

